

รายงานภาวะเศรษฐกิจฐานราก เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2567

เศรษฐกิจฐานรากเดือน ม.ค. – ก.พ. 2567 : **ประชาชนฐานรากมีค่าครองชีพลดลงเล็กน้อย** จากนโยบายช่วยเหลือด้านค่าครองชีพประชาชนของภาครัฐในการตรึงราคา น้ำมันดีเซลและการลดค่ากระแสไฟฟ้าให้ประชาชนบางส่วน และราคาสินค้าในกลุ่มอาหารสดยังปรับตัวลดลงโดยเฉพาะเนื้อสุกรและผักสด **การจ้างงานภาพรวมลดลงเล็กน้อย** จากการจ้างงานในภาคเกษตรกรรมที่ลดลง ขณะที่การจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมปรับตัวเพิ่มขึ้นในระดับใกล้เคียงกัน โดยการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นอยู่ในธุรกิจที่พักรแและค่าบริการด้านอาหาร และธุรกิจการก่อสร้าง สำหรับแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคมปรับตัวเพิ่มขึ้น **ด้านการเกษตร รายได้เกษตรกรลดลงเล็กน้อย** จากปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดที่ลดลง ขณะที่รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากระดับราคาสินค้าเกษตรสามารถปรับเพิ่มขึ้นได้น้อยกว่า **ด้านความต้องการสินเชื่อของประชาชนฐานรากยังคงขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน** อย่างไรก็ตาม ประชาชนฐานรากยังคงมีความกังวลต่อการะค่าครองชีพ และอัตราดอกเบี้ยที่ปรับเพิ่มขึ้นในช่วงก่อนหน้านี้ ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง

(หน่วย : %YoY)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจฐานราก

ด้านการอุปโภคบริโภค

(ณ ก.พ. 67)

-0.39

ดัชนีราคาผู้บริโภค รายได้น้อย

1.67

ปริมาณรถ
จักรยานยนต์จดทะเบียนสะสม

ด้านการเงิน

(ณ ธ.ค. 66)

13.38

สินเชื่อรายย่อย (Non-Bank)

ด้านแรงงาน

(ณ ม.ค. 67)

-0.54

ภาวะการจ้างงาน

1.79

ผู้ทำงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม

ด้านการเกษตร

(ณ ม.ค. 67)

-4.38

ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร

4.00

ดัชนีราคาสินค้าเกษตร

-0.56

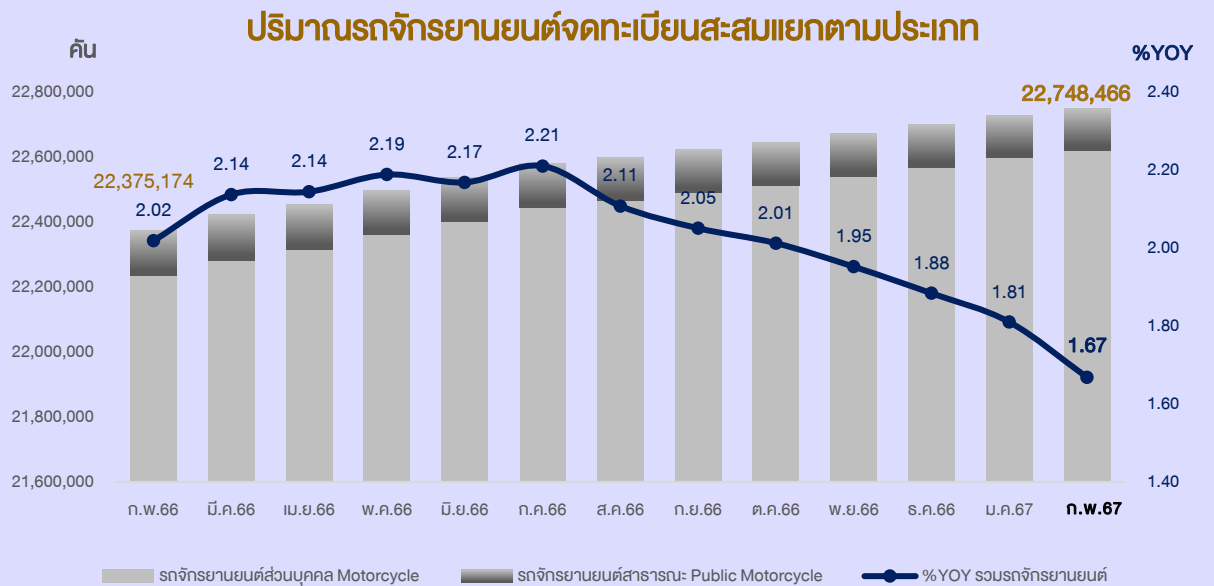
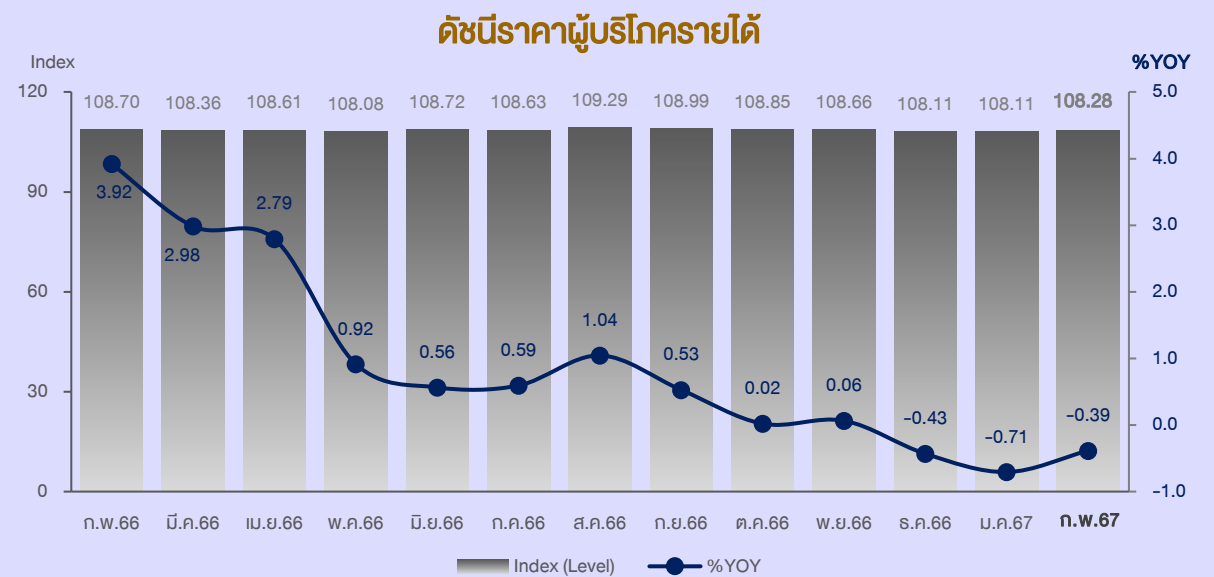
ดัชนีรายได้เกษตรกร

การคาดการณ์ของผู้นับถือรายได้น้อย เดือน ก.พ. 2567 ปรับตัวลดลงร้อยละ -0.39 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากนโยบายภาครัฐในการช่วยลดค่าครองชีพให้ประชาชนในด้านพลังงาน ได้แก่ การตรึงราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและการลดค่ากระแสไฟฟ้า เพื่อบรรเทาภาระค่าครองชีพให้กับประชาชน อีกทั้งราคาสินค้าในกลุ่มอาหารสดยังคงลดลงโดยเฉพาะเนื้อสุกรและผักสด **ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนส่วนบุคคล** ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามกิจกรรมและการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ ขณะที่ปริมาณรถจักรยานยนต์สาธารณะปรับตัวลดลง

ภาวะด้านการอุปโภคบริโภค

ดัชนีราคาผู้บริโภครายได้น้อยเดือน ก.พ. 2567 เท่ากับ 108.28 ปรับตัวลดลงอยู่ที่ร้อยละ -0.39 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากราคาพลังงาน (ค่ากระแสไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิง) ปรับลดลงตามนโยบายช่วยเหลือค่าครองชีพด้านพลังงานให้กับประชาชนของภาครัฐ และราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง ประกอบกับสินค้าสำคัญในกลุ่มอาหารสดราคาลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยเฉพาะเนื้อสุกร เนื้อไก่ ผักสดและผลไม้

ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียน เดือน ก.พ. 2567 อยู่ที่ 22.75 ล้านคัน ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 1.67 สะท้อนถึงกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของปริมาณรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลเป็นหลัก (ร้อยละ 1.73) ขณะที่ปริมาณรถจักรยานยนต์สาธารณะมีทิศทางปรับตัวลดลงต่อเนื่อง (ร้อยละ -8.41)

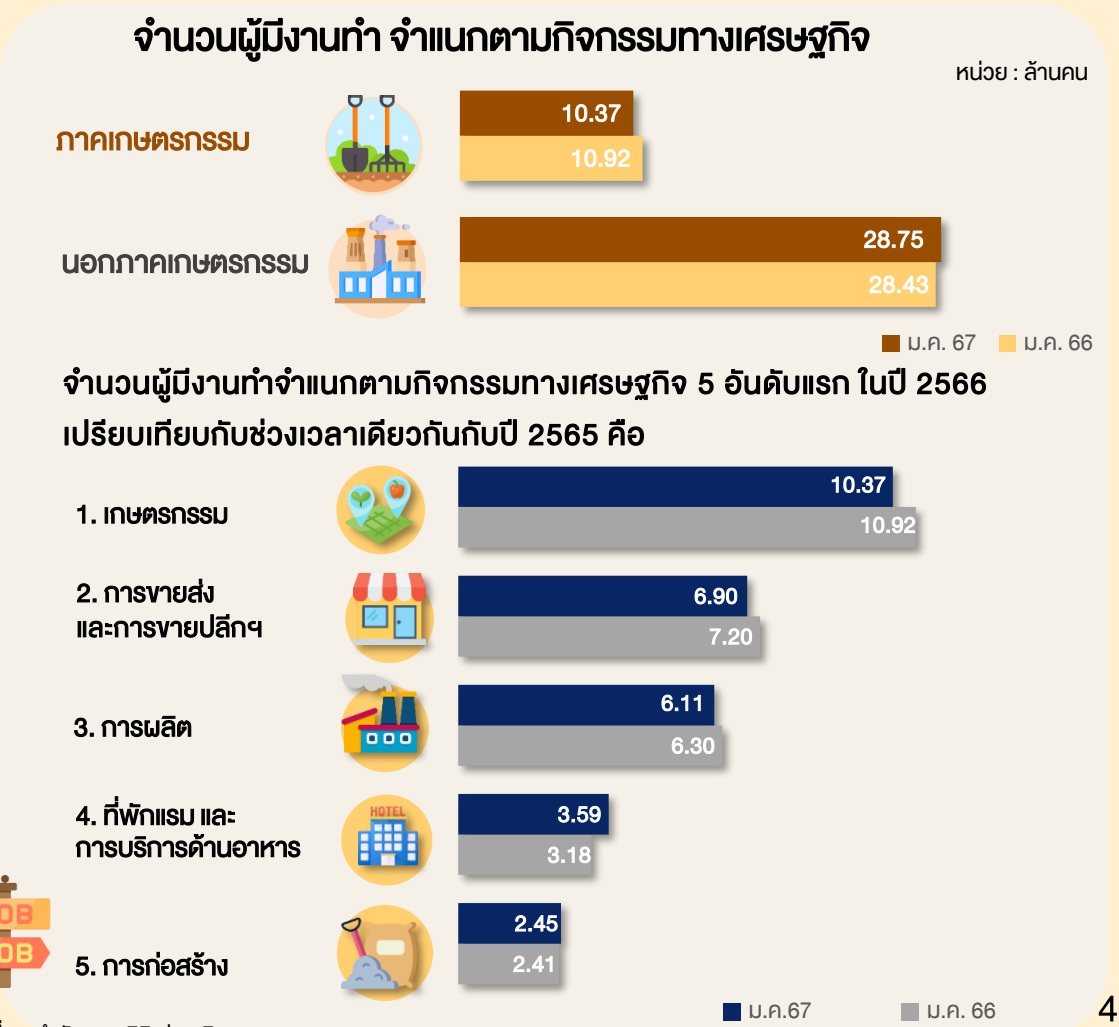
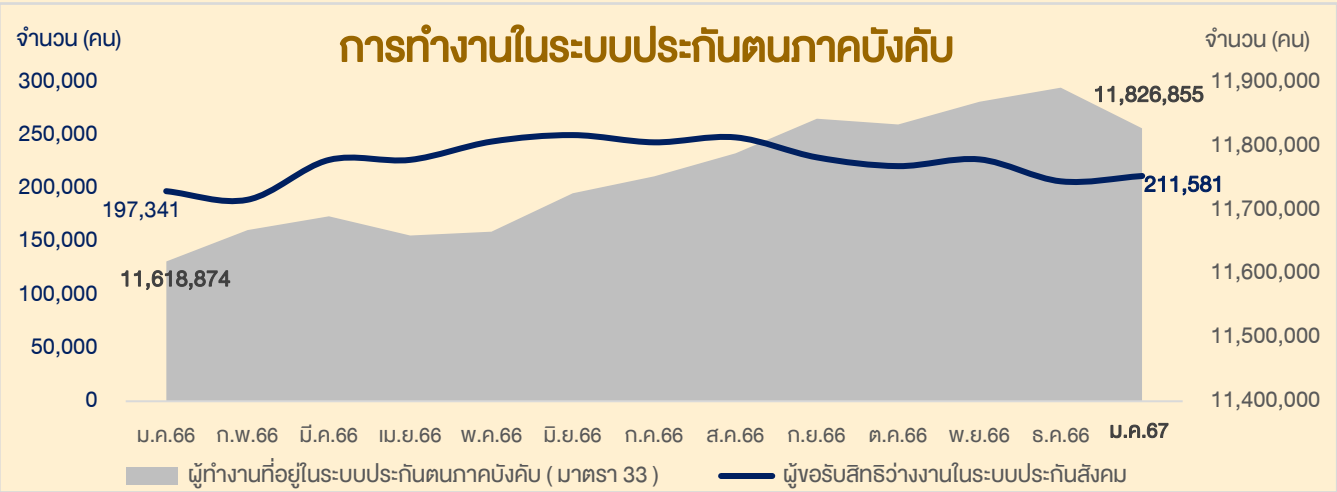
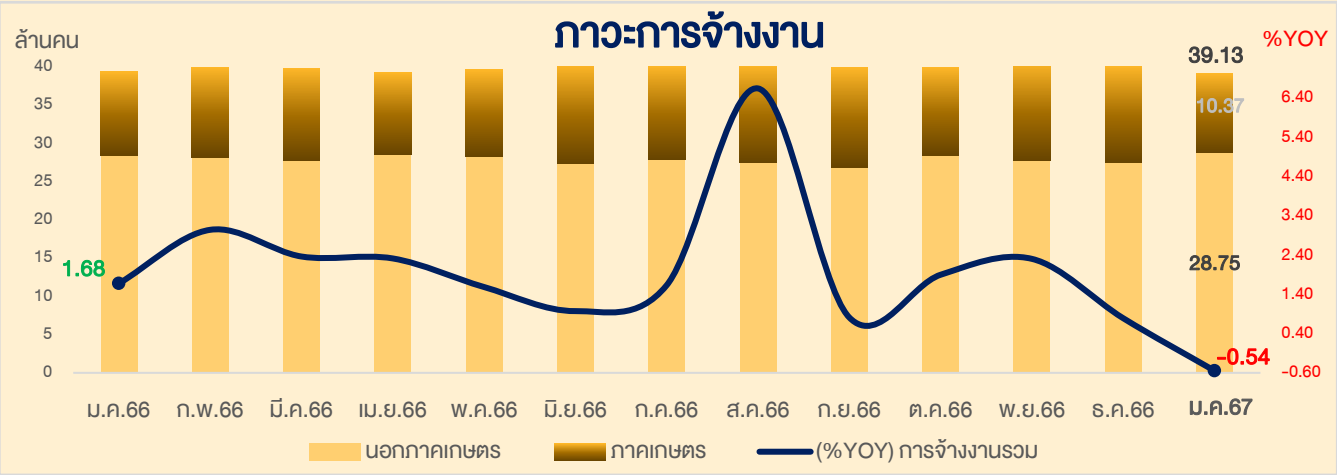

ที่มา: สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ที่มา: กรมการขนส่งทางบก

ภาวะการจ้างงานเดือน ม.ค. 2567 ลดลงเล็กน้อย (ลดลง ร้อยละ 0.54) ซึ่งเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน พบว่า การจ้างงานภาคเกษตรกรรม 10.37 ล้านคน ลดลงร้อยละ 4.96 ขณะที่การจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรม 28.75 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.15 ซึ่งเมื่อพิจารณาจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจการจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมที่เพิ่มขึ้นเป็นธุรกิจที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร และธุรกิจการก่อสร้าง สำหรับการจ้างงานในระบบซึ่งอยู่ในระบบ ประกันตนภาคบังคับ (มาตรา 33) เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน อยู่ที่ 11.83 ล้านคน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.79)

ภาวะด้านแรงงาน

GSB
RESEARCH

ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน

ภาวะด้านการเงิน

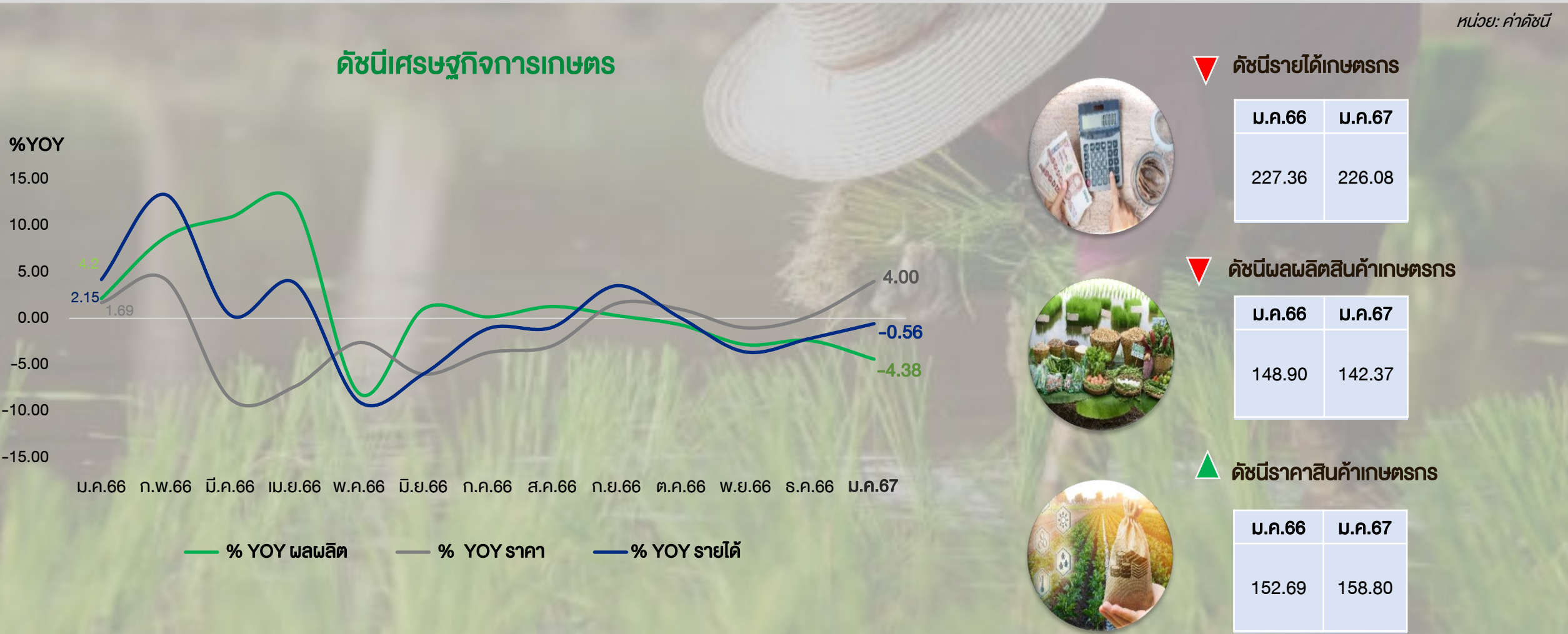
ม.ค. 2567 = 68 ราย
ธ.ค. 2566 = 69 ราย

หมายเหตุ ^{1/} ปริมาณสินเชื่อ Non Bank ประกอบด้วยสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ สินเชื่อรายวันไปรษณีย์ สินเชื่อเพื่อไปรษณีย์ และการให้บริการบัตรเครดิต ตั้งแต่วันที่ 66 สปท. ยังไม่มี Update รายชื่อผู้ให้บริการ สินเชื่อรายวันไปรษณีย์ที่เพิ่มขึ้นจำนวน 3 ราย จึงไม่สามารถระบุที่ดังได้

ภาวะด้านการเกษตร เดือน ม.ค. 2567 ดัชนีรายได้เกษตรกรลดลงเล็กน้อย (ลดลงร้อยละ 0.56) จากสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ข้าวเปลือกเจ้า มินลำปะหลัง ยางพารา ที่ออกสู่ตลาดลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรหดตัว ร้อยละ -4.38 ขณะที่การเพิ่มขึ้นของ รายได้เกษตรกรจากการปรับขึ้นของระดับราคาสินค้าเกษตรในตลาดน้อยกว่า ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ซึ่งในระยะยาวอาจส่งผลกระทบต่อ กำลังซื้อของเกษตรกรให้ลดลง หากรายได้เกษตรกรยังคงลดลงต่อเนื่องติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน

ภาวะด้านการเกษตร

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ “ประชาชนฐานราก”

ที่มาภาพประกอบ <https://region4.prd.go.th/th/content/category/detail/id/799/iid/264694>

กองทุนหมู่บ้านสนับสนุนการเลี้ยงโคแก้จน

แนวคิด “เลี้ยงโค แก้หนี้ แก้จน ยกระดับคุณภาพชีวิต เกษตรกรไทย” ซึ่งนายสมศักดิ์ เทพสุทิน รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเปิดเสวนาสรางความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเลี้ยงโค เมื่อวันที่ 28 ก.พ. 2567 โดยโครงการจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และเศรษฐกิจของประชาชนในต่างจังหวัด ซึ่งมีเวลาว่างจากการทำไร่ทำนา วันละ 3-5 ชั่วโมง สามารถสร้างรายได้เสริมจากการทำปศุสัตว์ ทั้งนี้ โครงการการส่งเสริมเลี้ยงโคเป็นโครงการนำร่องของกองทุนหมู่บ้านที่จังหวัดสุโขทัย ที่เริ่มด้วยเงิน 50,000 บาท โดยให้เกษตรกรกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ สำหรับซื้อแม่พันธุ์วัว 2 ตัว ตัวละ 25,000 บาท ซึ่งที่ผ่านมา 4 ปี เกษตรกรมีวัวเพิ่มขึ้น 10 ตัว ถ้าคิดเป็นมูลค่าจะมีมูลค่าถึง 250,000 บาท และถ้าส่งเสริมเลี้ยง 1 ล้านครอบครัว ก็จะมีมูลค่าถึง 250,000 ล้านบาท

ที่มา : <https://region4.prd.go.th/th/content/category/detail/id/799/iid/264694>

ที่มาภาพประกอบ : <https://www.mitihoon.com/2024/02/28/439904/>

กระทรวงพาณิชย์ลุยจับคู่ค้า 19 ประเทศ ดันสินค้าเกษตร

โครงการจับคู่ธุรกิจสินค้าผลไม้สด แปรรูป และผลิตภัณฑ์เกษตรอื่น ๆ ของกระทรวงพาณิชย์ เพื่อรองรับมาตรการกีดกันทางการค้า ทั้งนี้โครงการเป็นการทำงานเชิงรุกเพื่อหาตลาดล่วงหน้าให้สินค้าเกษตรไทย โดยเชิญผู้ส่งออกและผู้นำเข้ารายใหญ่จากทั่วโลกกว่า 19 ประเทศ เจรจาจับคู่ซื้อขายสินค้าล่วงหน้าก่อนผลผลิตออกให้ผลไม้ไทยราคาดีทั้งฤดูกาล และสร้างการรับรู้สินค้าเกษตรของไทย โดยกระทรวงพาณิชย์มีแผนจัดกิจกรรมเร่งรัดผลักดันการส่งออกผลไม้สด แปรรูปและผลิตภัณฑ์เกษตรอื่น ๆ รวมกว่า 35 โครงการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรักษาตลาดเดิมให้แข็งแรง ขยายตลาดใหม่ให้กับผู้ประกอบการไทย และสร้างโอกาสในการขายสินค้าให้มากขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา : <https://www.posttoday.com/smart-sme/706201>

งานวิจัย/บทความเกี่ยวกับประชาชนฐานราก

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ - สังคมชนบทกับการอพยพ

การพัฒนาเศรษฐกิจไทยยังอยู่บนเส้นทางที่ไม่สมดุลระหว่างเมืองกับชนบท แต่คาดว่าจะการอพยพของคนชนบทสู่เมืองเพื่อประกอบอาชีพนอกภาคเกษตร จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองกับชนบท เพราะรายได้ต่อหัวของภาคเกษตรจะเพิ่มขึ้นจนใกล้เคียงกับรายได้ต่อหัวนอกภาคเกษตร โดยคาดว่าจะเมื่อเกิดการอพยพอย่างถาวร คริวเรือนเกษตรจะมีที่ดินทำกินแปลงใหญ่ขึ้น รวมทั้งเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความเป็นอยู่ในสังคมชนบทเหมือนเส้นทางการพัฒนาในยุโรป แต่การเปลี่ยนแปลงของชนบทไทยยังไม่ได้เป็นไปตามคาด เพราะผู้อพยพจำนวนมากยังตัดสินใจกลับชนบทแทนการตั้งหลักแหล่งถาวร ในเมืองที่ตนอพยพไปหางานทำ โดยบทความนี้อธิบายรูปแบบการอพยพย้ายถิ่นฐาน วิเคราะห์สาเหตุ รวมถึงผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจ และสังคมในชนบท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510-2565 ดังนี้

ผู้อพยพรุ่นที่ 1 (ช่วงปี พ.ศ. 2510 - 2520)

ลักษณะของผู้อพยพ

- ส่วนใหญ่จบระดับประถมศึกษา
- รูปแบบการอพยพ อพยพตามฤดูกาล
- อาชีพหลักเป็นเกษตรกร

ลักษณะงานที่ทำในเมือง

- การก่อสร้างด้านต่างๆ
- ค้าขายและร้านอาหาร
- การตัดเย็บเสื้อผ้า

- การเสริมสวย
- การขนส่ง
- การซ่อมรถ

ประเด็นสำคัญ

- งานในเมืองของผู้อพยพยังเป็นงานที่รายได้น้อย เพราะใครๆ ก็สามารถเข้ามาทำได้
- ผู้อพยพส่วนใหญ่ยังต้องการกลับมาอยู่บ้าน และทำอาชีพเกษตรที่คุ้นเคย
- รายได้ส่วนใหญ่ใช้สร้าง/ซ่อมแซมบ้าน ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า และส่งลูกหลานให้เรียนสูงขึ้น

ผู้อพยพรุ่นที่ 2 (ช่วงปี พ.ศ. 2530 - 2541)

ลักษณะของผู้อพยพ

- ส่วนใหญ่จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- มีพื้นฐานด้านการเกษตรน้อย

ลักษณะงานที่ทำในเมือง

- งานโรงงานผลิตสินค้าส่งออก (เช่น โรงงานทอผ้า โรงงานประกอบรถยนต์)
- ข้าราชการ งานบริษัทหรือประกอบวิชาชีพ (กรณีเป็นผู้ที่จบการศึกษาสูง)
- งานด้านบริการ

ประเด็นสำคัญ

- รูปแบบการจ้างงานส่วนใหญ่เป็นอยู่ในกิจการขนาดเล็กเป็นระบบตามอัธยาศัย (informal sector) ที่ไม่มีความมั่นคง ดังนั้น หากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ผู้คนจะตกงานเป็นจำนวนมาก และต้องกลับบ้าน เพราะไม่มีทางเลือกอื่น

สาเหตุที่ผู้อพยพสองกลุ่มนี้ไม่สามารถเพิ่มทักษะและยกระดับฐานะของตนเอง

1

รัฐล้มเหลวในการพัฒนาระบบการศึกษา โดยเฉพาะความอ่อนแอของการศึกษานอกระบบ และการขาดนโยบายพัฒนากิจกรรมใหม่ๆ

2

บริษัทไม่มีการพัฒนากิจกรรมแรงงาน ให้มีทักษะเพิ่มขึ้น

3

ผู้อพยพไม่มีแรงจูงใจลงทุนพัฒนากิจกรรมของตนเอง เพราะทักษะที่ตนได้จากงานในโรงงานไม่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพในชนบท

งานวิจัย/บทความเกี่ยวกับประชาชนฐานราก

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ – สังคมชนบทกับการอพยพ (ต่อ)

ผู้อพยพรุ่นที่ 3

(ช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2541)

ลักษณะของผู้อพยพ

- ส่วนใหญ่จบระดับมัธยมตอนปลาย - มหาวิทยาลัย
- ไม่มีทักษะการเกษตร

ประเด็นสำคัญ

- > อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยเริ่มชะลอตัวตั้งแต่ พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา เนื่องจากการลดลงของเงินลงทุนจากต่างประเทศ ร่วมกับปัญหาด้านคุณภาพ การศึกษา ความรู้ และทักษะ ที่ไม่ตรงกับความต้องการของนายจ้าง (mismatching) ส่งผลให้ผู้มีการศึกษามหาวิทยาลัยจำนวนมากแย่งงานของผู้จบ มัธยมตอนปลาย และอาชีวศึกษา ขณะที่ค่าจ้างที่แท้จริงของผู้มีการศึกษาสูงทรงตัว
- > อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงยังกระจุกตัว ใน กทม. และ EEC ขณะที่อุตสาหกรรมในภูมิภาคส่วนใหญ่ใช้ทักษะต่ำ และจ่ายค่าจ้างต่ำ เช่น โรงงานเย็บเสื้อผ้าและรองเท้า โรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร โรงงานอาหารแปรรูป เป็นต้น
- > งานในเมืองมีความเสี่ยงสูง เมื่อเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ แรงงานจำนวนมากถูกปลดจากงานโดยขาดการชดเชย และต้องอพยพกลับบ้านต่างจังหวัด (ณ เวลานั้นยังไม่มีประกันการว่างงาน)

ผลวิเคราะห์การสำรวจครัวเรือนผู้อพยพและครัวเรือนชนบท

- 01 การศึกษาที่สูงและรายได้จากงานนอกภาคเกษตร เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ครัวเรือนชนบทมีรายได้ครัวเรือนสูงขึ้น และลดโอกาสที่ครัวเรือนจะเข้าสู่ภาวะยากจน
- 02 ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีสัดส่วนผู้อพยพกลับบ้านเกิดต่ำกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาอื่นๆ ส่วนหนึ่งเพราะมีโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมจากการทำงานสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ
- 03 กลุ่มที่อพยพย้ายถิ่นฐานถาวรไม่กลับบ้านเกิด ส่วนใหญ่สร้างครอบครัวในเมืองใหญ่หรือรับราชการ ทำให้วิถีชีวิตของสมาชิกรุ่นลูกคุ้นชินกับสังคมเมือง หรือไม่มีที่ดินที่จะกลับไปทำการเกษตร
- 04 กลุ่มผู้ที่มีการอพยพกลับบ้านเกิดประมาณครึ่งหนึ่งมีจุดมุ่งหมาย เพื่อกลับไปดูแลครอบครัว (พ่อแม่ที่แก่ชรา) ขณะที่ 1 ใน 4 กลับไปรับที่ดินมรดก เพราะผู้อพยพส่วนใหญ่ทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราว ขาดหลักประกันด้านสังคม และความมั่นคง

งานวิจัย/บทความเกี่ยวกับประชาชนฐานราก

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ – สังคมชนบทกับการอพยพ (ต่อ)

ความแตกต่างการอพยพ

ของคนชนบทสู่เมืองระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศไทย

ประเทศพัฒนาแล้วอย่างยุโรป เมื่อแรงงานเกษตรน้อยลง ค่าเฉลี่ยพื้นที่ที่ถือครองการเกษตรต่อครัวเรือนสูงขึ้น ครัวเรือนเกษตรมีคนทำงานเกษตรเต็มเวลา 1-2 คน **สำหรับประเทศไทย** ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา พื้นที่ที่ถือครองของครัวเรือนชนบทมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ผลสำรวจในปี 2565 พบว่าเกือบร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ถือครองการเกษตรน้อยกว่า 4 ไร่ ขณะที่ขนาดที่ดินทำกินของครัวเรือน ในปี 2562 อยู่ที่ 15.1 ไร่ ต่อครัวเรือน และปี 2553 อยู่ที่ 19.7 ไร่ ต่อครัวเรือน

สิ่งที่น่ากังวลของประเทศไทย

การชะลอตัวของการย้ายออก และการเพิ่มขึ้นของการย้ายกลับบ้านเกิดของผู้อพยพย้ายถิ่นฐาน ทำให้พื้นที่การเกษตรต่อครอบครัวยังมีแนวโน้มลดลงอีก อาจทำให้ภาคเกษตรและชนบทไทยเกิดการเปลี่ยนผ่านแบบถดถอย (Truncated agricultural transition)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 01** ภาครัฐควรมี “ยุทธศาสตร์และนโยบายกระจายความเจริญสู่ชนบท” โดยการสร้างอุปสงค์การจ้างงานในชนบทด้วยมาตรการการส่งเสริมการลงทุนใหม่ๆ ที่กำหนดโดยคนในพื้นที่
- 02** ส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงานในชนบทในกิจกรรมที่ขาดแคลนหรือกิจกรรมที่จะเกิดใหม่ โดยพิจารณาจากตำแหน่งงานที่ประกาศโดยสำนักงานจัดหางานเอกชน
- 03** ใช้มาตรการแจกคู่มือการฝึกอบรมแก่แรงงานที่ต้องการยกระดับทักษะ
- 04** สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยและภาคเอกชนเป็นผู้จัดการอบรมตามความต้องการของตลาด

แนวทางการดำเนินการในการกระจายอำนาจการพัฒนาชนบท

- 01** การให้อำนาจทางกฎหมายและการเงินการคลังแก่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ รวมทั้งการให้สิทธิพิเศษด้านภาษี/ไม่ใช้ภาษีแก่นักลงทุนในจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ภายใต้กรอบที่รัฐบาลกำหนด
- 02** สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยในพื้นที่กับฝ่ายต่างๆ ในการศึกษาเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด รวมทั้งแผนลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านดิจิทัลเทคโนโลยี / สนับสนุนการลงทุนของเอกชน เป็นต้น

ปัจจัยเชิงบวกและปัจจัยลบที่ส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจฐานราก

ปัจจัยบวก

ภาครัฐมีนโยบายดูแลช่วยเหลือประชาชนเพื่อลดภาระค่าครองชีพ อาทิ มาตรการลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน มาตรการดูแลราคาสินค้าที่สำคัญ และ มาตรการพักชำระหนี้

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น จากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุมัติวีซ่าฟรีชั่วคราว ส่งผลต่อการจ้างงานและรายได้ของภาคแรงงาน โดยเฉพาะธุรกิจที่พักแรม การบริการด้านอาหาร และธุรกิจขนส่งและการขายปลีกฯ ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ

ปัจจัยลบ

ต้นทุนทางการเงินจากอัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูง ส่งผลต่อต้นทุนการขอสินเชื่อใหม่ และผู้มีภาระหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเปราะบาง ในด้านความสามารถในการชำระหนี้ รวมทั้งสร้างความกังวลเพิ่มขึ้นในการจับจ่ายใช้สอยของผู้มีภาระหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเปราะบางและกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

**GSB
RESEARCH**

ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน

สร้างสรรคงานวิจัย เพื่อเศรษฐกิจไทยยั่งยืน